

[Udenrigsministeren]

holdt ude af det. Selv om vi skulle bryde et par af vore egne principper for at få sat gang i denne udvikling, så burde vi dog have den intellektuelle spændstighed, at vi kan gå ind i overvejelserne om den. Der står alt for meget på spil for øjeblikket i de lande, der ligger så tæt på os, til at vi bare kan vende ryggen til dem og sige: Jamen det må I selv klare. Vi vil da gerne have, I laver politisk pluralisme, vi vil da gerne have, I laver private sektorer, men I må klare det selv.

Det kan de ikke selv klare. De har heller ikke selv den uddannelse, der skal til, og derfor vil jeg vende tilbage til hr. Riishøjs indlæg og sige, at jeg er enig i mange af de punkter, hr. Riishøj trak frem, at det er det, vi nu skal arbejde videre med.

En ting er at sikre, at man kan støtte beslutninger om at gå ind i et egentligt virksomheds-samarbejde – hvor jeg er enig i, at netop vor virksomhedsstruktur er velegnet – men selvfølgelig skal vi så også have en åbenhed over for, at de områder, hvor vi i Danmark har fået opbygget et systemsamarbejde mellem den offentlige sektor og private virksomheder, også får mulighed for på bedst mulige vilkår at deltage.

Vi skal sørge for, at visumregler bliver administreret så lempeligt som overhovedet muligt. Vi skal gå ind i uddannelsessamarbejde. Vi skal smidiggøre COCOM-regler og andre regler mest muligt under hensyntagen til alle de forskellige forhold, som spiller ind dér.

Hvad angår landekredsen, skal vi også være klar til på et tidspunkt, hvor andre måtte bevæge sig lige så langt, som vi har set Ungarn og Polen bevæge sig, da at udvide denne.

Jeg er ganske enig i alle disse synspunkter og finder, at de på udmærket vis trækker det frem, som har været regeringens hensigt.

Så var jeg lidt skuffet over at se hr. Kelm-Hansen blive sat ind i rollen som polemiker på sit partis vegne. Det er ikke den rolle, hr. Kelm-Hansen plejer at spille, og jeg synes ikke, det var særlig rimeligt sagt af Socialdemokratiets ordfører, at regeringen ikke har udvist tilstrækkeligt initiativ og handlekraft i denne sag, og at det er derfor, man nu kommer med sine fem forslag.

Socialdemokratiet har altså valgt at lade, som om regeringen slet ikke har foretaget sig noget. Man har overhørt, hvad vi har sagt, man har overset, hvad vi har lavet, og så er man kommet med sine egne forslag, som i høj grad

rummer præcis det, regeringen enten arbejder med eller allerede har lagt frem. Jeg synes, man skulle tænke på, om det nu er en rimelig måde at gå ind i samarbejdet på.

Jeg ved godt, at Socialdemokratiet helst vil se bort fra den kendsgerning, at man har en regering her i landet, som Socialdemokratiet ikke sidder i, og jeg ved godt, at Socialdemokratiet gerne vil fastsætte dagsordenen, men i den grad at sætte sig uden for samarbejdet, at man lader, som om vi andre ikke er optaget af de samme ting, og at man går så detaljeret ind i det, at man ligefrem vil til at beskrive bestyrelser i forskellige fonde i beslutningsforslag, noget, der altså skal klares administrativt af en regering, er måske at bevæge sig lidt væk fra virkelighedens verden og fra, hvad der er en regerings opgaver. Virkelighedens verden er – det må jeg sige til Socialdemokratiet – at Danmark har en lovlig regering, og jeg vil opfordre Socialdemokratiet til at samarbejde med denne lovligt valgte regering om at få løst nogle af de problemer, som vi i høj grad ser ens på. Det gør man nu engang bedst ved at erkende, at det, vi står over for her, er så vigtige opgaver, at det ikke er noget, der må blive brugt i et partipolitisk markeringspil.

Jeg håber, at det er en ånd, som kan blive fremkaldt ved behandlingen i Udenrigsudvalget af dette forslag, og at den samme ånd i øvrigt vil besjæle Socialdemokratiet, når vi skal beskæftige os med de andre forslag, der er på vej fra regeringen i fuld overensstemmelse med den dagsorden, der blev vedtaget af Folketinget.

Hermed har jeg vist også fået antydning, at regeringen ikke synes, det vil være nogen voldsomt god idé at lave noget særligt udvalg til at beskæftige sig med disse ting. Vi kan godt se hensigten. Det er vel et forsøg på at få en stærkere indflydelse på den rent praktiske gennemførelse af arbejdet, og derfor frygter vi, at det er noget, der vil kunne føre til den sammenblanding af administrative og lovgivende opgaver, som i alt for høj grad vanskeliggør arbejdet her i Folketinget.

Så vi henstiller, at man tænker sig om en ekstra gang og måske bruger de mange gode kræfter, der også findes i Socialdemokratiet omkring disse spørgsmål, på at få nogle resultater ført igennem.